

ประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัย
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเพิ่มค่าจ้างประจำปีลูกจ้างมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๖๓

เพื่อให้การบริหารค่าจ้างลูกจ้างมหาวิทยาลัยเกิดความเป็นธรรม ได้มาตรฐานอันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของลูกจ้างมหาวิทยาลัยให้ดียิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ และข้อ ๒๓ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมว่าด้วยลูกจ้างมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มติคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๓ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเพิ่มค่าจ้างประจำปีลูกจ้างมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

“ครั้งแรก” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม

“ครั้งหลัง” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน

“ครั้งที่แล้วมา” หมายความว่า ระยะเวลาครั้งแรกหรือครั้งหลังที่ผ่านมา แล้วแต่กรณี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

“หน่วยงาน” หมายความว่า คณะ สำนัก สถาบัน สำนักงานอธิการบดีหรือหน่วยงานที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“ลูกจ้างมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ปฏิบัติงานในหน้าที่
ดูแลความเรียบร้อยอาคารสถานที่ หรือปฏิบัติงานอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครปฐมว่าด้วยลูกจ้างมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินค่าตอบแทนหรือเงินเดือนที่กำหนดจ่ายเป็นรายเดือนตามอัตรา
ที่กำหนดจ่ายให้ลูกจ้างมหาวิทยาลัยสำหรับการทำงานปกติ โดยให้เบิกจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

“ฐานในการคำนวณ” หมายความว่า ตัวเลขที่นำไปใช้ในการคำนวณเพื่อเพิ่มค่าจ้างของลูกจ้าง
มหาวิทยาลัยโดยอิงจากอัตราเงินค่าจ้าง ณ วันที่ ๑ มีนาคม หรือ วันที่ ๑ กันยายน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ การเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างมหาวิทยาลัย ให้เพิ่มปีละสองครั้ง คือ วันที่ ๑ เมษายน และวันที่ ๑ ตุลาคม ในแต่ละครั้งภายในวงเงินร้อยละ ๒.๐๐ ของฐานค่าจ้างลูกจ้างมหาวิทยาลัยที่ครองอัตราอยู่ ณ วันที่ ๑ มีนาคม หรือวันที่ ๑ กันยายน แล้วแต่กรณี

ให้อธิการบดีเป็นผู้บริหารวงเงินสำหรับเพิ่มค่าจ้างประจำปีไม่เกินวงเงินที่ได้รับจัดสรรสำหรับใช้ในการเพิ่มค่าจ้าง โดยประกาศอัตราร้อยละของฐานในการคำนวณที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณเพื่อเพิ่มค่าจ้างให้ทราบเป็นการทั่วไปอย่างช้าที่สุดพร้อมกับการมีคำสั่งเพิ่มค่าจ้าง

ข้อ ๖ ให้มหาวิทยาลัยจัดสรรวงเงินงบประมาณสำหรับการเพิ่มค่าจ้างในแต่ละครั้งให้หน่วยงานไม่เกินร้อยละ ๑.๙๐ ของค่าจ้างลูกจ้างมหาวิทยาลัยในหน่วยงานที่มีสิทธิได้รับการเพิ่มค่าจ้าง ณ วันที่ ๑ มีนาคม ในการเพิ่มค่าจ้างวันที่ ๑ เมษายน และ ณ วันที่ ๑ กันยายน ในการเพิ่มค่าจ้างวันที่ ๑ ตุลาคม

วงเงินการเพิ่มค่าจ้างของลูกจ้างมหาวิทยาลัยที่เหลือจากวรรคหนึ่ง ให้เป็นอำนาจอธิการบดีในการบริหารวงเงิน โดยนำไปพิจารณาเพิ่มค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างมหาวิทยาลัย

การคำนวณจำนวนเงินสำหรับการเพิ่มค่าจ้างถ้ามีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเป็นสิบบาท

ข้อ ๗ การเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างมหาวิทยาลัยให้อธิการบดีเป็นผู้สั่งเพิ่มค่าจ้างตามข้อเสนอแนะของหัวหน้าหน่วยงาน เว้นแต่หัวหน้าหน่วยงานเสนอแนะไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ตามประกาศนี้ อธิการบดีจะสั่งการให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๘ การเพิ่มค่าจ้างให้ลูกจ้างมหาวิทยาลัยแต่ละคนในแต่ละครั้ง ให้เพิ่มได้ไม่เกินค่าจ้างสูงสุดของตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ทั้งนี้ ต้องไม่เกินร้อยละสี่ของฐานในการคำนวณที่มหาวิทยาลัยกำหนดสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง

ห้ามมิให้ใช้วิธีการหารเฉลี่ยเพื่อให้ลูกจ้างมหาวิทยาลัยทุกคนได้รับการเพิ่มค่าจ้างในอัตราร้อยละที่เท่ากัน

ข้อ ๙ ผลการเพิ่มค่าจ้างลูกจ้างมหาวิทยาลัยแต่ละคนในแต่ละครั้ง ให้งานบริหารทรัพยากรบุคคลแจ้งให้ลูกจ้างมหาวิทยาลัยทราบเป็นข้อมูลเฉพาะแต่ละบุคคล

การแจ้งผลการเพิ่มค่าจ้างตามวรรคหนึ่งให้ประกอบด้วย อัตราร้อยละที่ได้รับการเพิ่มค่าจ้างฐานในการคำนวณ จำนวนเงินที่ได้รับการเพิ่ม และค่าจ้างที่พึงได้รับเมื่อได้รับการเพิ่มตามผลการเพิ่มค่าจ้างนั้น ลูกจ้างมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่ได้รับการเพิ่มค่าจ้างให้แจ้งเหตุผลที่ไม่ได้เพิ่มค่าจ้างให้ผู้นั้นทราบด้วย

ข้อ ๑๐ ลูกจ้างมหาวิทยาลัยผู้ที่ได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างในแต่ละครั้ง ในครั้งที่แล้วมาจะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ในครั้งที่แล้วมาต้องมีผลการประเมินการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบ

(๒) ในครั้งที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ หรือไม่ถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

- (๓) ในครั้งที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งพักราชการเกินกว่าสองเดือน
- (๔) ในครั้งที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (๕) ในครั้งที่แล้วมาต้องได้รับการบรรจุเข้าปฏิบัติราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือหากถึงแก่กรรมต้องได้ปฏิบัติราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือน
- (๖) ในครั้งที่แล้วมาต้องมีวันลาป่วย ลากิจ รวมกันไม่เกินเก้าครั้ง หรือจำนวนวันมาสาย ไม่เกินเก้าครั้ง
- (๗) ในครั้งที่แล้วมาต้องมีเวลาปฏิบัติราชการ โดยมีวันลา รวมกันไม่เกินยี่สิบสามวันทำการ แต่ไม่รวมวันลาดังต่อไปนี้
 - (ก) ลาคลอดบุตรไม่เกินเก้าสิบวัน
 - (ข) ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราวรวมกัน ไม่เกินหกสิบวันทำการ
 - (ค) ลาป่วยเพราะประสบอันตรายในขณะที่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่
 - (ง) ลาพักผ่อน

การนับจำนวนวันลาสำหรับการลาป่วยและการลากิจส่วนตัว ให้นับเฉพาะวันทำการ

ข้อ ๑๑ ลูกจ้างมหาวิทยาลัยที่มีสิทธิได้รับการเพิ่มค่าจ้างต้องผ่านการทดลองการปฏิบัติราชการ ก่อนวันที่มีคำสั่งเพิ่มค่าจ้าง

ข้อ ๑๒ ลูกจ้างมหาวิทยาลัยที่ได้รับค่าจ้างสูงสุดหรือใกล้ถึงค่าจ้างสูงสุดของระดับตำแหน่ง ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้ได้รับเป็นค่าตอบแทนพิเศษซึ่งพิจารณาจากผลการปฏิบัติราชการ โดยคิดเป็น ร้อยละของฐานในการคำนวณที่กำหนดไว้ โดยให้เบิกจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ ลูกจ้างมหาวิทยาลัยที่ได้รับค่าจ้างไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยบาท ให้ได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเดือนละเจ็ดร้อยบาท แต่เมื่อรวมกับค่าจ้างแล้ว ต้องไม่เกินเดือนละ หนึ่งหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยบาท โดยให้เบิกจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามประกาศนี้ กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(อาจารย์ ดร.วิรัตน์ ปิ่นแก้ว)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ประธานคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัย